

[Justitsministeren]

Den humanitære holdning i flygtningespørgsmålet, som udlændingeloven er udtryk for, ændres ikke ved lovforslaget. Danmark vil derfor naturligvis fortsat modtage flygtninge, og lovgivningen vil fortsat tage sigte på såvel de flygtninge, der selv søger hertil for at få asyl, som dem, der kommer hertil som led i internationale aftaler med FNs flygtningehøjkommissær eller andre internationale humanitære organisationer. Regeringen vil endvidere fortsætte bestræbelserne for, at det sikres, at de flygtninge, der modtages her i landet, behandles på en rimelig måde.

Danmark vil fortsat deltage aktivt i bestræbelserne for at udbygge og intensivere det internationale samarbejde på flygtningeområdet. Det gælder såvel samarbejdet i FN-regie som det regionale samarbejde, der finder sted på europæisk og nordisk plan. Ikke mindst inden for det nordiske samarbejde er der – med udgangspunkt i den fælles humanitære holdning, som de nordiske lande har – anledning til at søge samarbejdet udbygget.

For så vidt angår sagsbehandlingen i direktoratet for udlændinge kan jeg oplyse, at man løbende bestræber sig på at tilrettelægge arbejdet således, at sagsbehandlingen bliver så grundig og effektiv som muligt. Disse bestræbelser vil blive fortsat.

De ændringer i sagsbehandlingen, som forslaget indebærer, er nødvendige med henblik på i hvert fald at opnå en vis lettelse af sagspresset i flygtningenævnet. Ændringerne er af begrænset rækkevidde. Jeg må derfor gøre opmærksom på, at de ikke uden videre vil kunne løse alle de problemer, som det kan volde at behandle det meget store antal asylansøgninger administrativt forsvarligt og uden urimelige forsinkelser. Det kan ikke udelukkes, at det vil vise sig nødvendigt senere at overveje nye justeringer eller eventuelt mere omfattende omlægninger i reglerne.

Lovforslaget er resultatet af drøftelser, som er blevet ført mellem repræsentanter for socialdemokratiet og mig.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg skal herved på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en forsøgspraktikordning for arkitektstuderende.

(Beslutningsforslag nr. B 35).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Erling Olsen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om uddannelsesn.

(Beslutningsforslag nr. B 36).

Forslaget er en genfremsættelse af det socialdemokratiske beslutningsforslag nr. B 128, som blev fremsat for folketinget den 16. april 1985, men ikke nåede at blive færdigbehandlet i folketingsåret 1984–85.

Idet jeg henviser til forslagets bemærkninger, skal jeg anbefale det til tingets hurtige og velvillige behandling, idet det nuværende system for uddannelsesstøtte bliver stadig sværere at leve med såvel for de uddannelsessøgende som de gældstyngede færdiguddannede.

Poulsgaard (FP):

Jeg skal herved på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af amterne.

(Beslutningsforslag nr. B 38).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et folketingsudvalg vedrørende teknologi.

Af Lone Dybkjær (RV), Korneliusen (S), Svend Åge Petersen (KF), Helge Sander (V), Gade (SF), Nør Christensen (CD), Tinning (VS) og Kofod-Svendson (KrF).

(Fremsat 29/10 85. Første behandling 5/11 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 8:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en børneombudsinstitution.

Af Lenger (VS) m.fl.

(Fremsat 3/10 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Forslagsstillerne synes, der bliver taget for lidt hensyn til børnene, og derfor foreslår de, at vi skal have en børneombudsinstitution, sådan at der ansættes nogle personer til at følge med i, hvordan børn har det. Institutionen skal modtage henvendelser fra børn og på grundlag heraf kontakte myndighederne med forslag om ændringer.

Forslaget bygger på det synspunkt, at lovgiverne og myndighederne ved alt for lidt om børn, og at det er grunden til, at der ifølge forslagsstillerne ved lovgivning og planlægning m.v. tages for lidt hensyn til, hvad der er børns behov.

I disse synspunkter er jeg ikke enig. Jeg tror, vi her i tinget og i de enkelte ministerier og kommuner m.v. udmærket er klar over, hvad der er børns behov og interesser, og jeg har fuld tillid til, at de lokale socialudvalg, der i første række er sat til at værne om børnenes trivsel, er de bedst egnede til at varetage disse interesser.

Noget andet er, at det ikke altid er entydigt, hvad der er til bedste for et barn. Det så vi f.eks. ved debatterne om fælles foræl-

dremyndighed og om afskaffelse af den såkaldte revselsesret. Her handlede vel både tilhængere og modstandere ud fra deres overbevisning om, hvad der er til gavn for børnene. Hvad skulle en børneombudsmand have svaret ved en høring over sådanne lovforslag? Formentlig, at der er delte meninger om, hvilken betydning sådanne forslag har for børn.

Derimod er jeg til en vis grad enig i, at der ved lovgivning, planlægning m.v. ikke altid tages tilstrækkeligt hensyn til børnene, men det skyldes normalt ikke manglende opmærksomhed med hensyn til børns behov. Det skyldes derimod, at der, som i alle andre forhold, må tages mange forskellige hensyn, og at disse hensyn skal afvejes i forhold til hinanden. Denne afvejning vil næppe blive væsentligt påvirket af, at der i sagen ligger en udtalelse fra en børneombudsmand.

I øvrigt er det min klare opfattelse, at der ligger en fare i at få en særlig ombudsmand. Det kan nemlig meget let bevirke en ansvarsforflygtigelse hos de enkelte ansvarlige instanser, der skal varetage børns behov, hvis der er en særlig institution, der som eneste opgave har at varetage hensynet til børnene.

Jeg mener også, vi skal passe på, at der ikke går inflation i ombudsmandstitlen. Det kunne svække den autoritet, der i dag naturligt er knyttet til folketingets ombudsmand.

Ifølge bemærkningerne til beslutningsforslaget skal børneombuddets arbejde bestå i at følge med i, hvad der sker på områder, der vedrører børn. Børneombuddet skal desuden modtage henvendelser fra børn og give disse henvendelser videre til myndighederne eller fortælle børnene, hvor de selv skal henvende sig. Det er tankevækkende, at forslagsstillerne mener, at der til det skal oprettes en ny, bekostelig offentlig institution. Jeg føler mig ganske overbevist om, at forældre og andre voksne med daglig kontakt til børn fuldt ud er i stand til at varetage disse opgaver. Jeg tror, det er en generel erfaring for folketingsmedlemmer og administratorer, at forældre, pårørende, lærere, pædagoger, læger og, som jeg sagde før, også de lokale socialudvalg følger særdeles godt med i og jævnlig ringer eller skriver om forhold vedrørende børn, som de ønsker at gøre opmærksom på, ja, også børnene selv skriver i ganske vid udstrækning. Aviserne og bladene bærer da og-